סב א מיי' פ"ג מהל' ערכין כ"ג :

סג ב מיי' שם כ"ג :

מגנה

הגהות הב"ח

(ב) גמ' מהו מנו מנא קמ"ל מיבעיא ליה כו' ומסיק ליה כו' ומ"ש ומסיק ליה כו' ומ"ש ומ"ל כמי' ר' אבין וכו' ומ"ש ומ"ל מל מביאו : (ג) שם מי ממירין בתמים קמ"ל כוה"ל ומ"ש ומסיק ליה כו' כתוה"ב קדושה מוסיף : (ד) ר"ש ור"ח ומהם וכו' בתמים תמר שלמד כ"ג ומיבעי ליה כו' ד"ה ואלא ר' קדושת וכו' כיון דמד גופא ומי קדושת הוא דמסקת ליה : (ו) ד"ה תנא וכו' דהוה ליה כתי שני גופים וקדושה : (ז) ר"ה ואם פימני וכו' משום דבתמיה קדושה ליתמר כה אומר כה פעם אחת הם"ד : (ח) ד"ה ת"ש ואי כ' גופין וכו' ומכפר וכו' ואינו ממיר ניהלמ"ד ניהלמ"ד ממיר ניהלמ"ד : (ט) ד"ה תיבי אבל כשרים נגלו מיעלו ומיהו גוף וכו' וקדושה מחת פסי כ"ל ומיבעי ליה מדם נמחק :

שיטה מקובצת

נוצר

ב) איתמר בה: ג) ויסיר ד) וחללו על אחר : ה) אע"ג דקאים באותה קדושה חזור וממיר א"ר כל באותה קדושה : ו) גוף אחר כיון : ז) זה הראשון לעולה : ח) אע"ג דקדושה אחרת היא כיון : ט) והשם החילו על אחר הוסיף עליו הוסיף ונתכפר : י) ע' בהשמטי' בסוף המסכת: יא) תיבי בלא הזמם . גליון תיבה כיון שלא חילל מעולם גוף אחר הוא לפה לא יוסיף חומש וכ"ת דמה שניתק מאשם חטיב כתקרא שני א"כ מאי קאמר בסמוך אע"ג שני גופים וקדושה אחרת לא דכבר הוסיף חומש בתך קדושה אבל שני גופים ושתי קדושות חשיב לראשון אלמא דשתי קדושות חלבינן לתקדש ראשון וי"ל דורמי שתי קדושות לבד או שני גופים לבר חשיב לתקדש שני אבל איהנהו לתרוייהו חשיב לתקדש ראשון : יב) והוסיף עליו חומש א"נ נתכפר באשם : יג) ניבעי הזמם (תיבת ליה נמחק) וחילל על אחר א' גוף אחר באלתה קדושה לא ניבעי ונתכפר וה' אבין הוא מבו הוא קא מביעיא ליה הזמם והילל : יד) הוא דאיבו מוסיף חומש אבל : טו) קדושה מוסיף תיבת אין נמחק : טז) אחר יאבד אותו ונתכפר באחר שהביא מעדרו כאחר שמצא ונתכפר באחר ונמצא ראשון עליו ושני חוזר והזמם זה וחילל על אחר אם מוסיף עליו חומש שוב אי לא [א] ב' קדושות וגוף א' אם מוסיף חומש אהקדש שני: תיבי בלא הזמם ותבעי הכי תפריש אשם להתכפר בו ואבד ונתכפר באחר ונמצא ראשון (דהויא שלה) [וניתק לעולה] היינו הקדש שני וגוף אחר : וה' אבין הוא מבו הוא (קא מביעיא ליה בדין אם המצא לומר כו') ולהאי לישנא אתרינא דה' אבין נמי לא קא מיירי כלל בב' נותרין וב' קדושות וכו' . ולהאי לישנא אתרינא ד